

Värmebölja

Solen och värmen ger mig hopp
hopp om att åter få energi till min kropp

Lugnet som sig infinner
känner att jag nu minner
forna tiders glans
Då livet var en dans

Vårfåglarnas ljuva kvitter
Känner att hela kroppen spritter
Spritter av värme och iver
Då jag hjärtats barriär river

Då insikten nu har kommit på plats
Erkänt min felbedömning och tar ny sats
En ny sats för det som för mig är viktigt
Där känslorna är på riktigt

Glöm de som sin färg bekänner
Och krama dina riktiga vänner
Färgen måste matcha min
för att jag någonsin ska bli din

Viktigast är ändå kärleken
Glöm den hemska smäleken
Den får stå för andra
Som i motsatt riktning vandra

Kanske har jag redan kärleken mött
Han som mot mig ler så sött
Hans armar runt mig så sköna
Men det får framtiden utröna

Livet går upp och ner
men det kommer alltid mer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Livsbejakaren med Poeter.se id #233352 innehar upphovsrätten